

POSTANOWIENIE

Dnia 28 września 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Polak
Sędziowie:	SSA Barbara Białecka SSO (del.) Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2016 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania E. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek zażalenia ubezpieczonej E. T.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 29 lipca 2016 r. sygn. akt VII U 1583/14

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie

SSA Barbara Białecka SSA Anna Polak SSO (del.) Gabriela Horodnicka-

Stelmaszczuk

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 6 czerwca 2016 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołania ubezpieczonej E. T. od dwóch decyzji organu rentowego odmawiających przyznania jej prawa do renty z dnia 17 kwietnia 2014 roku i z dnia 12 kwietnia 2016 r.

Od powyższego wyroku ubezpieczona wniosła apelacje opłacając ją kwotą 30 złotych.

Zarządzeniem z dnia 27 czerwca 2016 r., Sąd, pod rygorem odrzucenia apelacji, wezwał ubezpieczoną do usunięcia w terminie 7 dni braków formalnych apelacji przez wskazanie, której decyzji dotyczy wniesiona opłata (z 17 kwietnia 2014 r. czy decyzji z dnia 12 kwietnia 2016 r.) oraz do uiszczenia dodatkowo opłaty w wysokości 30 złotych.

Pismo zawierające zobowiązanie do usunięcia powyższych braków zostało w dniu 19 lipca 2016 r. zwrócone przez pocztę jako „niepodjęte w terminie”, przesyłka zaś była dwukrotnie prawidłowo awizowana: w dniu 1 lipca oraz 11 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy uznał zatem przesyłkę za prawidłowo doręczoną w siódmym dniu od pozostawienia drugiego awiza, a więc dnia 18 lipca 2016 roku trybie art. 139 k.p.c.

Postanowieniem z 29 lipca 2016 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odrzucił apelację ubezpieczonej E. T. wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 6 czerwca 2016 r. w części dotyczącej decyzji z dnia 17 kwietnia 2014 nr (...), podnosząc w uzasadnieniu, że braki formalne zostały uzupełnione po terminie, co skutkuje odrzuceniem apelacji w związku z treścią art. 370 k.p.c.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiodła ubezpieczona, podnosząc, że w dniach od 24 czerwca 2016 r. do 22 lipca 2016 r. przebywała na leczeniu sanatoryjnym. Podkreśliła, że z chwilą powrotu do domu skontaktowała się z pocztą w sprawie nieodebranej przesyłki, po czym udała się do sądu w celu usunięcia braków formalnych. E. T. zaznaczyła, że nie przekroczyła terminu siedmiu dni do usunięcia braków formalnych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie ubezpieczonej okazało się niezasadne. Dokonana przez Sąd Apelacyjny kontrola instancyjna zaskarżonego postanowienia doprowadziła do wniosku, że rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego było prawidłowe i zostało wydane zgodnie z obowiązującymi przepisami procedury cywilnej.

Zgodnie z art. 138 § 1 k.p.c. jeżeli doręczający nie zastanie adresata w mieszkaniu, może doręczyć pismo sądowe dorosłemu domownikowi, a gdyby go nie było - administracji domu, dozorca domu lub sołtysowi, jeżeli osoby te nie są przeciwnikami adresata w sprawie i podjęły się oddania mu pisma. Jednocześnie stosownie do treści art. 139 k.p.c., w razie niemożności doręczenia, pismo przesłane za pośrednictwem operatora pocztowego należy złożyć w placówce pocztowej tego operatora, umieszczając zawiadomienie o tym w drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej ze wskazaniem gdzie i kiedy pismo pozostawiono, oraz z pouczeniem, że należy je odebrać w terminie siedmiu dni od dnia umieszczenia zawiadomienia. W przypadku bezskutecznego upływu tego terminu, czynność zawiadomienia należy powtórzyć (art. 139 § 1 k.p.c.).

Należy podkreślić, że datą doręczenia w trybie doręczenia zastępczego jest dzień, w którym upłynął termin do odbioru złożonego na poczcie lub innej placówce doręczającego pisma (w tym przypadku dzień 18 lipca 2016 r.). Będzie to wprowadzie tylko postać fikcji prawnej doręczenia, ale fikcji pociągającej za sobą wszelkie skutki doręczenia (por. postanowienie SN z 12 marca 2015 r. I CZ 6/15, LEX nr 1663820).

W zgodzie z powyższym, Sąd Apelacyjny wskazuje, że ubezpieczona złożyła apelację od wyroku Sądu Okręgowego, wnosząc należną opłatę od wniesionego środka zaskarżenia w kwocie 30 zł. Jako, że wyrok w sprawie ubezpieczonej dotyczył dwóch decyzji organu rentowego, zaś ubezpieczona zaskarżyła rozstrzygnięcie w całości, winna była uiścić opłatę w podwójnej wysokości. Dostrzegając to uchybienie, zarządzeniem z 29 czerwca 2016 r. Sąd Okręgowy wezwał E. T. do uiszczenia brakującej kwoty 30 zł pod rygorem odrzucenia złożonej apelacji. Mimo dwukrotnego awizowania wezwania (1 lipca 2016 r. i 11 lipca 2016 r.) ubezpieczona nie podjęła pisma w terminie, co poskutkowało jego zwróceniem przez pocztę. Prawidłowo zatem Sąd Okręgowy uznał, że skutek doręczenia nastąpił 18 lipca 2016 r. (art. 139 § 1 k.p.c.) Oznacza to, że siedmiodniowy termin na uzupełnienie wskazanych w wezwaniu braków formalnych upłynął z dniem 25 lipca 2016 r. Ubezpieczona natomiast, wyżej wymienione braki uzupełniła dopiero 27 lipca. Wbrew zatem jej twierdzeniom nie budziło w niniejszej sprawie wątpliwości, że E. T. uchybiła terminowi wyznaczonemu przez Sąd Okręgowy, co oznacza, że prawidłowo orzekł on o odrzuceniu apelacji.

Należy podkreślić, że Sąd Okręgowy odrzucił apelację tylko i wyłącznie w przedmiocie decyzji z dnia 17 kwietnia 2014 co jasno wynika z komparycji zaskarżonego postanowienia. Apelacja od decyzji z dnia 12 kwietnia 2016 r. będzie zaś podlegała rozpoznaniu.

Niezależnie od powyższego, Sąd Apelacyjny zaznacza, że w sytuacji gdy strona nie dokonała w terminie czynności procesowej bez swojej winy (co powinna wykazać), sąd na jej wniosek postanowi przywrócenie terminu (art. 168 k.p.c.), przy czym wniosek taki należy wnieść do sądu, w którym czynność miała być dokonana, uprawdopodobniając

jednocześnie okoliczności uzasadniające wniosek i dokonując czynności, której terminowi uchybiono (art. 169 § 1 i 2 k.p.c.).

W tym stanie rzeczy, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w związku z art. 385 k.p.c. oddalił zażalenie ubezpieczonej.

SSA Barbara Białecka SSA Anna Polak SSO (del.) Gabriela Horodnicka-

Stelmaszczuk